

RENÉ is de Franse variant van RENATUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

'Opnieuw geboren' of 'wedergeboren'.

Binnen de christelijke cultuur van West-Europa heeft deze betekenis meestal de kleur van 'wedergeboren door (het bad van) de doop', dus 'christen geworden'.

*

René (of Renatus) van Angers, Frankrijk; bisschop en wonderdoener.

Feest 6 oktober (te Sorrento) & **12 november** (te Anjou).

De berichten over deze heilige zijn bijzonder verward, omdat hij zowel in het Franse Angers, als in de Italiaanse plaats Sorrento verering geniet. Volgens de legende was hij bisschop te Angers in de 5e eeuw, maar op de oudste bisschopslijsten daar komt geen bisschop van die naam voor.

Waarschijnlijker is dat het gaat om een bisschop die in de 4e à 5e eeuw rond Sorrento werkzaam geweest moet zijn.

Zijn verering daar gaat in ieder geval terug tot de 7e eeuw.

Pas onder hertog René van Anjou, koning van Sicilië, bijgenaamd 'de goede koning René', horen we van Renatus' verering te Angers. Zodat we mogen aannemen dat de goede koning de verering voor zijn patroonheilige van Sorrento naar Angers heeft overgeplant. Er bleek zelfs een legendarisch heiligenleven te bestaan.

*

Legende

Op een dag kwam bisschop Maurilius van Angers († 437, feest 13 september) door het plaatsje La Poisonnière, toen er een edelvrouw op hem toesnelde. Ze heette Bononia. Ze maakte een voetval en smeekte hem dat hij voor haar aan de hemel om een kind te vragen. Maurilius sprak het gevraagde gebed uit en een jaar later had Bononia inderdaad een kind. Zeven jaar later was Maurilius bezig aan een dienst in de kathedraal van Angers, toen hij haar weer op zich toe zag komen. Ze was in tranen, omdat haar kind op sterven lag. Ze kwam Maurilius smeken hem zijn gezondheid terug te geven of hem in ieder geval minstens te komen dopen. Maar Maurilius moest eerst de liturgie afmaken, met als gevolg dat toen hij aan het bed van het kind verscheen, hij het dood vond, en nog wel ongedoopt. Hij was hiervan hevig ontdaan. Hij voelde zich schuldig, deed afstand van zijn bisschopsambt en trok zich terug uit de wereld om zich in een of ander woest woud te begraven zonder ook maar een spoor achter te laten. Daar bracht hij zeven jaar in pure eenzaamheid door. Toen werd hem ingegeven naar zijn vroegere bisschopsstad terug te gaan. Hij ging rechttoe rechtaan naar de Sint-Petruskerk en bleef er een hele lange tijd bidden. Tenslotte liet hij het graf van Bononia's zoon openen. Op dat moment stond het kind op om gedoopt te worden en een nieuw leven te beginnen. Sindsdien heette hij dan ook 'Renatus' (= 'herborene').

Nu hervatte Maurilius weer zijn bisschopstaak. Hij nam Renatus bij zich op school en de jongen nam toe in deugd en kerkelijke geschiktheid. Met als gevolg dat hij zijn meester na diens dood in 437 opvolgde. Maar hij zou zijn leven daar toch niet beëindigen. Op een dag trok hij weg naar Sorrento en vestigde zich op een plek in de buurt van Sorrento. Vervolgens werd hij bisschop van die stad. Het was ook daar dat hij tenslotte stierf; † 5e eeuw. Een paar eeuwen na zijn dood werden zijn relieken naar Angers terugvervoerd.

*

Aldus de legendarische levensbeschrijving van Renatus uit 905 door aartsdiaken Archanald van Angers, zoals we die vinden in de al even legendarische levensbeschrijving van Maurilius.

Hij wordt vereerd als patroon van Angers. Daarnaast is hij beschermheilige van de klompenmakers, en wordt aangeroepen tegen heupaandoeningen of voor een voorspoedige bevalling.

*

Er zijn nog een aantal andere heiligen of zaligen die Renatus of René heten; o.a.

René Goupil sj, Québec, Canada; één van de Acht Canadese martelaren; † **1642; feest** († 29 september &) **19**

oktober. Zij gaven hun leven voor Christus na afschuwelijke martelingen door de Irokezen. Deze indianen aten stukken van hun gedode tegenstanders op en meenden dat ze daarmee hun geest in zich kregen. Hoe gruwelijker martelingen hun slachtoffers uithielden, hoe sterker de geest, die zij, Irokezen, dan in zich zouden krijgen. Van hen uit gezien waren dergelijke martelingen een teken van waardering en respect.

Renatus (ook **Resignatus**) **van Maastricht**, Nederland; bisschop; † **465; feest 1 december**. Er is slechts één historisch document dat hem noemt. Volgens de legende was hij een zoon van ridder Resignatus van Koblenz; hij was senator van Keulen. Zijn moeder heette Aielis. Na 28 jaar bisschop te zijn geweest stierf hij.